

lonialprodukter, navnlig Sukker, have bragt over dem. Jeg vil slet ikke paastaa, at vi ved Sukkerfogeriernes Opretholdelse og Statens Overtagelse af dem kunne naae dette Maal, men jeg tror, at Erfaringen paa St. Croix vil vise, som det har vist sig overalt, at navnlig under saadanne Forhold, hvor som ved Sukkerodyrkningen Haandarbejdet har sin overordentlig store Betydning, vil den lille Besiddelse, det, at Eieren med sin og Familiens egen Kraft dyrker Jorden, være den bedste Betingelse for et godt, økonomisk Resultat af Dyrtningen. Jeg kan som Følge deraf for mit Vedkommende ikke Andet end tro, at den høitærede Finanzminister har gjort rigtigt i at sikkre disse Fabrikers Arbejde og at bevirke, at de ikke ere gaaede i Staa. Indeværende Mars Kampagne maa formodentlig allerede være begyndt eller begynde i disse Dage, og det vilde efter min Mening have været en national Ulykke for Den, hvis den var standset. Jeg kan altsaa for saa vidt sige, at jeg for mit Vedkommende finder Alt, hvad der er gjort, rigtigt og tillige finder det tilstrækkelig oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Men denne Tilfredshed og Billigelse af Lovforslaget og Bemærkningerne stopper lidt, naar vi komme til det næste Afsnit, som afgjør Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Statskassen skal afvikle dette Forhold. Forholdet er jo dette, at Statskassen har Pant for omtrent 2 Mill. Kr. i dette Fabrikanlæg, at den har taget dette Pant til Brugelighed og nu for Dieblisset er saaledes skiltet i Følge den danske Lovgivning, der jo ogsaa gjælder derovre, at den skal afslæge Regnskab for det endnu bestaaende Aktieselskab for, hvorledes den bestyrer dette Pant. Det er selvfølgelig en Stilling, som er uholdbar i Længden, og som man paa en eller anden Maade maa ud af. Lovforslaget foreslaar nu den Udvei, at man skal kjøbe Aktierne i Fællessuffertogieriet til en Pris af 30 pCt. af Aktiernes Beløb eller, hvis man ikke kan faae Aktierne, tilbyde at kjøbe Koupons, som ere forsalbne, men ikke ere indfrieede af Kolonialkassen, der er forpligtet til at indfri dem, med 60 pCt. af deres paahdende Værdi, hvilket vil blive akkurat det Selvsamme. Man har nævnt disse to Alternativer, fordi en hel Del Koupons ere af Aktieeierne skiltet fra Aktierne og solgte til Andre, saa at Aktierne og de forsalbne Koupons have forskellige Eiere. Man mener altsaa, at, naar man indfrier disse forsalbne Koupons, er dermed Sagen afviklet, og Aktieselskabet vil blive opløst. Det er ogsaa ganske rigtigt, men jeg savner

i Lovforslaget og i de Bemærkninger, der ledsage det, enhver Begrundelse af, hvorledes man kommer til den Vurdering af disse Aktier, at de ere 30 pCt. værd af deres paahdende Beløb. Det forekommer mig, at, naar den høitærede Finanzminister kommer her og foreslaar os at udbetale et Beløb af 424,500 Kr., saa bør vi vide en lille Smule om, hvorledes man kommer til den Vurdering af de Aktier, der tilbydes os, hvorefter de skulle være den Sum værd. Men jeg har efter Alt, hvad jeg har kunnet se af de Oplysninger, der foreligger her, og Oplysninger, som jeg ad anden Veie har kunnet faae, ikke kunnet komme til det Resultat, at Aktierne have denne Værdi. Hvorledes er nemlig Stillingen nu for Statskassen overfor dette Aktieselskab? Statskassen har Pantet til Brugelighed, og den kan da nu gaa to Veie, enten den Veie, som i Lovforslaget er anvist os, at kjøbe Aktierne til den nævnte Kurs efter den foreløbige Overenskomst, der er sluttet med Aktieselskabet, eller ogsaa den Veie at fortsætte den Retssforfølgning, som man har begyndt overfor Aktieselskabet. Jeg er ikke Jurist og kan derfor ikke sige bestemt, hvilke enkelte Skridt der er at gjøre, men jeg veed dog saa Meget, at naar man har Pant i en Eiendom, kan man gjøre Eksekution i den og enten faae sin Fordring fyldestgjort eller, hvis man ikke vil opgive sin Fordring, blive nødt til at overtage Eiendommen. Jeg kan ikke tro Andet, end at hvis man gif til denne anden Udvei, hvis man ligefrem gjorde Eksekution i Anlægget derovre og satte det til Auktion, som man gjør ved en anden Eiendom, man har Pant i, naar Debitor ikke har fyldestgjort Kreditors Fordring, vilde man komme til et temmelig forskjelligt Resultat med Hensyn til den Udgift, som Overtagelsen af Sukkerfogerierne vil medføre. Jeg antager ikke, at der paa den Auktion, som da vilde blive holdt, vilde møde en eneste anden Kjøber end Finanzministeren, som da vilde forlange sig Eiendommen udlagt paa Statskassens Vegne for dens Tilgodehavende, og derved vilde Anlægget komme til at blive Statskassens Eiendom for de Penge, der nu staa deri. Der kunde naturligvis tænkes Omstændigheder og Hensyn, som kunde gjøre, at man lige overfor dette Aktieselskab eller snarere overfor Kolonialkassen, der er Garant for Aktiernes Udbytte, er betænkkelig ved at gaa saa haard en Veie. Det er jo tidt Tilfældet, at en rig Kreditor ikke griber til de yderste Rettsmidler overfor sin Debitor, at han viser Pæmpelighed, kommer ham i Møde, søger at redde ham og navnlig søger at slippe for at overtage Eien-